

Міжнародна
організація
праці

► **Декларація МОП
основних принципів
та прав у світі праці
й механізм її реалізації**

▶ **Декларація МОП
основних принципів
та прав у світі праці
й механізм її реалізації**

Ухвалена на 86-й сесії

Міжнародної конференції праці (1998 рік)

та доповнена на 110-й сесії (2022 рік)

Copyright © Міжнародна організація праці, 2022

Вперше опубліковано в 1998 р.

На видання Міжнародного бюро праці (МБП) поширюється видавниче право згідно з Протоколом 2 Всесвітньої конвенції про авторське право. Однак короткі витяги з них можуть передруковуватися без спеціального дозволу за умови зазначення джерела. Звернення щодо передруку або перекладу потрібно надсилати до Відділу публікацій МОП (видавничі права та дозволи) на адресу: International Labour Office, CH-1211 Geneva 22, Switzerland, або електронну пошту: rights@ilo.org. МБП вітає такі звернення.

Робити копії цієї публікації можуть бібліотеки, інститути та інші користувачі, зареєстровані в організації з прав відтворення, відповідно до виданих їм ліцензій для цієї мети. Інформацію про організацію з прав відтворення у вашій країні розміщено на вебсайті www.ifrro.org.

ISBN 978-92-2-038852-5 (друкований варіант)

ISBN 978-92-2-038853-2 (інтернет-варіант у форматі pdf)

Також видано англійською мовою: ILO Declaration on fundamental principles and rights at work and its follow-up, ISBN 978-92-2-037253-1 (друкований варіант), ISBN 978-92-2-037254-8 (інтернет-варіант у форматі pdf); іспанською мовою: Declaración de la OIT relativa a los principios y derechos fundamentales en el trabajo y su seguimiento, ISBN 978-92-2-037257-9 (друкований варіант), ISBN 978-92-2-037258-6 (інтернет-варіант у форматі pdf); та французькою мовою: Déclaration de l'OIT relative aux principes et droits fondamentaux au travail et son suivi, ISBN 978-92-2-037255-5 (друкований варіант), ISBN 978-92-2-037256-2 (інтернет-варіант у форматі pdf).

За погляди, відображені в опублікованих авторських статтях, дослідженнях та інших матеріалах, відповідають виключно їхні автори, а публікація не означає погодження із цими поглядами з боку МБП.

Посилання на найменування фірм чи комерційних продуктів або процесів не означає їхнє схвалення з боку МБП, а відсутність посилань на певну фірму, комерційний продукт чи процес не свідчить про їхнє несхвалення.

Інформацію про публікації та цифрові продукти МБП можна знайти за посиланням www.ilo.org/publns.

Надруковано у Швейцарії

Підготовлено відділом публікацій (PRODOC) МОП.

Графічний та типографський дизайн, верстка та композиція, друк,
електронне видання та розповсюдження.

МОП докладає зусиль для використання паперу, отриманого з лісів
екологічно сталим і соціально відповідальним способом.

Код: JMB-REP

► Передмова Гая Райдера

Декларація основних принципів та прав у світі праці й механізм її реалізації були вперше ухвалені Міжнародною конференцією праці в червні 1998 року. За наступні двадцять чотири роки вона стала ключовим міжнародним еталоном трудових норм у контексті глобалізації. Вона містить основні принципи, яких держави-члени МОП повинні дотримуватися через сам факт свого членства в Організації, навіть якщо вони не ратифікували конвенції МОП, в яких ці принципи викладені. На момент ухвалення Декларація охоплювала свободу асоціації та реальне визнання права на ведення колективних переговорів; скасування всіх форм примусової та обов'язкової праці; реальну заборону дитячої праці; недопущення дискримінації у сфері праці та зайнятості. 11 червня 2022 року Міжнародна конференція праці внесла зміни до Декларації, додавши до неї безпечне та здорове робоче середовище як п'ятий принцип і право.

Це знакове рішення стосується конкретно всіх жінок і чоловіків усіх професій, що працюють на робочих місцях усіх видів у всьому світі. Загибель людей, нещасні випадки та захворювання, спричинені недостатньою безпекою й захистом робочого середовища, залишаються суворою реальністю в усіх країнах, від найбідніших до найбагатших. Наслідки з погляду втрачених або зруйнованих життів, а також економічних збитків підприємств та економіки є просто колосальними.

Безпека та здоров'я на роботі — рухома ціль. Хоча відбуваються певні покращення, через технологічні інновації чи організаційні зміни з'являються нові професійні ризики. Фізичні небезпеки можуть ускладнюватися проблемами з психічним здоров'ям, домаганнями й насильством на роботі. Розширення масштабів дистанційної роботи та збільшення різноманітності трудових договорів створюють нові виклики для нормативних актів у сфері охорони здоров'я й безпеки та для їхнього застосування. У часи економічного спаду чи надзвичайних ситуацій у галузі охорони здоров'я безпека та здоров'я на роботі, як правило, опиняються під загрозою. Пандемія COVID-19 ще раз продемонструвала, наскільки нерозривно безпечне та здорове робоче місце зв'язано із чистим повітрям, водою та підтриманням

середовища, придатного для життя. Безпечно та здорове робоче середовище виявилось невіддільним елементом реагування на пандемію, а також — у більш довгостроковій перспективі — відновлення.

Забезпечення гідного робочого середовища в промисловості, торгівлі чи сфері послуг, як правило, має першорядне значення для навколишньої спільноти. Заходи з безпеки та здоров'я на роботі — вкрай необхідна складова будь-якого поєднання політичних заходів, спрямованих на збереження планети в придатному для життя стані. Дії згідно з Декларацією в її новій редакції допоможуть сформуванню справедливий перехід до вуглецево-нейтральної економіки, яка орієнтована на людей та сприяє соціальній справедливості, захищаючи водночас планету та дефіцитні природні ресурси.

Принцип здорового та безпечного робочого середовища уходить корінням у Преамбулу першого варіанту Статуту МОП 1919 року, який вимагав невідкладного захисту працівника від погіршення здоров'я, хвороб і травм, зумовлених умовами праці. Так само Філадельфійська декларація 1944 року, що є додатком до Статуту, говорить, що забезпечення належного захисту життя та здоров'я працівників на всіх роботах є урочистим зобов'язанням Міжнародної організації праці.

Питання безпеки та здоров'я на роботі також міцно утвердилося в сучасному праві у сфері прав людини. На додаток до конвенцій, рекомендацій та протоколів, ухвалених МОП, воно є засобом реалізації права кожного на «життя, свободу й особисту недоторканність», встановленого в Загальній декларації прав людини 1948 року. У Міжнародному пакті про економічні, соціальні й культурні права 1966 року визнано право на безпечні та здорові умови праці. У Статуті Всесвітньої організації охорони здоров'я також встановлено, що «володіння найвищим досяжним рівнем здоров'я є одним з основних прав будь-якої людини».

У 2019 році у своїй доповіді з нагоди сторіччя МОП Глобальна комісія МОП із питань майбутнього сфери праці зазначила, що настав час визнати безпеку та здоров'я одним з основних принципів і прав у світі праці. Згодом це було підтверджено в Декларації століття МОП про майбутнє сфери праці, ухваленій Міжнародною конференцією праці. Конференція звернулася до

Адміністративної ради з проханням якомога скоріше надати пропозиції про включення безпечних та здорових умов праці до зводу основних принципів та прав у світі праці МОП.

Консенсус щодо основного характеру безпеки та здоров'я на роботі був чітко висловлений у Резолюції про включення безпечного та здорового робочого середовища до зводу основних принципів та прав у світі праці МОП, ухваленій Міжнародною конференцією праці в червні 2022 року.

Країни-члени МОП зобов'язуються дотримуватися основних принципів та прав у світі, коли вони додержуються Статуту МОП. Нова редакція Декларації не накладає на них жодних нових юридичних обов'язків. Включення безпечного та здорового робочого середовища є визнанням чинного статутного принципу, який і держави-члени, і сама Організація зобов'язані зміцнювати.

Ефективний захист права на безпеку та здоров'я на роботі має бути однією з основних цілей національної політики, а це вимагає мобілізації зацікавлених тристоронніх партнерів. У Декларації підкреслено обов'язок Організації допомагати державам-членам та їхнім роботодавцям і працівникам у виконанні цих завдань. Надання такої допомоги було передбачено в додатку до Декларації 1998 року і складається з двох елементів: регулярної звітності держав-членів і соціальних партнерів та конкретних програм технічної допомоги, спрямованих на покращення ситуації та усунення недоліків.

Звітність за Декларацією доповнює звичайний механізм нагляду за дотриманням стандартів, який охоплює конкретно застосування державами-членами ратифікованих конвенцій МОП. Вона зосереджена на зусиллях із реалізації принципів конвенцій у державах, які їх ще не ратифікували. Технічна співпраця з урядами, роботодавцями й працівниками відіграє ключову роль у цьому процесі. Переговори й соціальний діалог у різних країнах та в обставинах, що змінюються, посилюють додержання відповідних принципів і прав та усувають наслідки їхніх порушень. Забезпечення безпечного та здорового робочого середовища зараз входить до сфери охоплення цього механізму активного сприяння.

В основі Декларації лежить договір між МОП та її членами. В обмін на їхню активну прихильність зобов'язанню

дотримуватися основних принципів та прав у світі праці, зміцнювати та реалізовувати їх, МОП зобов'язується «сприяти своїм членам у задоволенні їхніх потреб, встановлених та висловлених ними, для досягнення цих цілей, використовуючи повною мірою всі свої статутні, практичні та бюджетні ресурси та залучаючи зовнішні ресурси та підтримку». Допомога МОП її членам у заохоченні захисту безпеки та здоров'я на роботі буде реалізовуватися через законодавство про працю, інституції та механізми сфери праці, що має принести корисні результати для всіх залучених сторін. Для цього нова редакція Декларації зобов'язує МОП здійснювати й нарощувати масштаби її програм і заходів з усіх питань, що стосуються робочого середовища.

Нова редакція Декларації не стосується ратифікації, але в резолюції Конференції все ж таки визначено дві конвенції, які зараз належать до категорії «основних». Станом на кінець серпня 2022 року Конвенцію 1981 року про безпеку та здоров'я на роботі (№ 155) ратифікували 75 країн, а Конвенцію 2006 року про основи, що сприяють безпеці та здоров'ю на роботі (№ 187), — 58 країн. Отже, рівень їхньої ратифікації сьогодні нижче, ніж конвенцій чотирьох інших категорій, визначених у Декларації. Рівень ратифікації попередніх основних конвенцій значно зріс завдяки увазі й допомозі, яку Декларація забезпечила, починаючи з 1998 року. Резонно буде очікувати аналогічного зростання щодо нових основних конвенцій.

Навіть якщо ратифікація ще не відбулася, активізація національних і міжнародних програм може сприяти реалізації принципу щодо права на безпечне та здорове робоче середовище. Нова редакція Декларації також демонструє зв'язки між різними категоріями основних принципів та прав. На практиці виконання програм стосовно свободи асоціації або боротьби проти примусової та дитячої праці й дискримінації часто вимагає застосування інструментів, які водночас посилюють безпеку та здоров'я на роботі. Результатом є комплексний підхід до основних принципів та прав на роботі, за якого визнається та використовується той факт, що надання працівникам і роботодавцям можливості вільно й на рівних засадах уживати заходів для покращення їхнього робочого середовища є ефективним способом усунення недоліків у забезпеченні гідної праці загалом.

На основі Декларації МОП і далі співпрацюватиме з іншими міжнародними організаціями для підтримки зміцнення безпечного та здорового робочого середовища. Відображаючи неподільність прав людини та умов праці, нова редакція Декларації у такий спосіб сприятиме посиленню підтримки інклюзивної та послідовної багатосторонності, яка спирається на цінності та принципи соціальної справедливості.

Коли Міжнародна конференція праці ухвалила нову редакцію Декларації, вона зазначила також, що Декларація жодним чином не впливає на права й обов'язки держав-членів Організації, що випливають із чинних торговельних та інвестиційних угод. У Декларації 1998 року було підтверджено, що трудові норми не повинні застосовуватися в протекціоністських цілях. У цьому ж ключі в Декларації 2008 року про соціальну справедливість зазначено, що трудові норми не повинні ослаблюватися для отримання несправедливої торговельної переваги. З часу ухвалення цих декларацій спостерігається значне збільшення кількості положень про трудові норми в міжнародних комерційних угодах. Процес внесення змін до Декларації 1998 року нагадує, що такі угоди можна змінювати лише за умови, що сторони цих угод вільно ухвалюють таке рішення.

Нова редакція Декларації свідчить про рішучу налаштованість МОП та її членів на підтвердження і підсилення, у вирішальні моменти її історії, особливої значущості статутних принципів для підтримання динаміки загального соціального прогресу. Це ще один крок у процесі, який почався із заснуванням МОП у 1919 році, а саме в процесі розширення прав і можливостей організацій працівників і роботодавців для ефективного подолання викликів свободі, гідності, правам і здоров'ю, що постають у їхньому повсякденному житті. Серед потрібних інструментів політики та заходів — законодавчі й адміністративні рішення, інспекція праці, переговори між соціальними партнерами, безперервний моніторинг здобутків. МОП зобов'язується допомагати державам-членам, які намагаються подолати складні та невизначені обставини, розробляти економічну й соціальну політику, що повністю узгоджується з п'ятьма категоріями основних прав та принципів у світі праці.

Женева, вересень 2022 року

► Передмова Мішеля Хансенна

18 червня 1998 року в Женеві Міжнародна організація праці ухвалила Декларацію МОП основних принципів та прав у світі праці та механізм її реалізації, прийнявши у такий спосіб виклики глобалізації, які були в центрі активних дебатів у МОП із 1994 року. Хоча глобалізація є фактором економічного зростання, а економічне зростання — це передумова соціального прогресу, факт залишається фактом: самого по собі економічного зростання недостатньо для гарантування цього прогресу. Воно має супроводжуватися певною кількістю основних соціальних норм, заснованих на спільних цінностях, що дозволяють усім причетним претендувати на свою справедливую частку багатства, яке вони допомогли створити.

Мета Декларації — узгодити бажання стимулювати зусилля держав, спрямовані на те, щоб соціальний прогрес ішов пліч-о-пліч з економічним прогресом, із необхідністю враховувати широкий спектр різноманітних обставин, можливостей та пріоритетів окремих країн.

Перший крок у цьому напрямку був зроблений у 1995 році в Копенгагені, коли глави держав і урядів, присутні на Всесвітньому саміті в інтересах соціального розвитку, взяли на себе конкретні зобов'язання й ухвалили Програму дій стосовно «основних прав працівників» — заборони примусової праці та дитячої праці, свободи асоціації, права на організацію і на ведення колективних переговорів, рівного винагородження за рівноцінну працю та ліквідації дискримінації в галузі праці. Конференція міністрів СОТ, проведена в 1996 році в Сінгапурі, надала можливість здійснити другий крок. Держави підтвердили своє зобов'язання додержуватися визнаних на міжнародному рівні основних трудових норм, нагадали, що МОП є компетентним органом для встановлення цих норм і вирішення пов'язаних із ними питань, і ще раз наголосили на своїй підтримці її роботи з просування цих норм.

Ухвалення Декларації стало третім кроком. Цей крок є значним внеском у досягнення мети, встановленої в параграфі 54(b) Програми дій, ухваленої Копенгагенським самітом, а саме забезпечення і сприяння дотриманню основних прав працівників, у

світлі чого держави-учасниці відповідних конвенцій МОП повинні повною мірою їх виконувати, а інші держави — враховувати втілені в них принципи.

Чинний наглядовий механізм уже передбачає засоби забезпечення застосування конвенцій у державах, що їх ратифікували. Для тих держав, які не ратифікували відповідні конвенції, у Декларації передбачено нові положення. По-перше, визнано, що члени МОП, навіть ті з них, які не ратифікували вказані конвенції, мають зобов'язання дотримуватися «добросовісно та відповідно до Статуту принципів, що стосуються основних прав, які є предметом цих Конвенцій». Далі — і це є першим аспектом механізму, передбачено в Додатку до Декларації — передбачено досягти цієї мети шляхом реалізації унікальної процедури, встановленої Статутом МОП, згідно з якою державам, які не ратифікували основні конвенції, буде пропонуватися подавати доповіді про прогрес, досягнутий у реалізації принципів, закріплених у них.

Насамкінець, урочисто зобов'язуючись залучати свої бюджетні ресурси та свій вплив для того, щоб допомогти державам-членам Організації досягти цілей Копенгагенського саміту, Організація йде на один крок далі. Це зобов'язання буде відображено в Глобальній доповіді, яка є другим аспектом механізму реалізації, передбаченого в Додатку. У Глобальній доповіді буде подано огляд прогресу, досягнутого за попередній чотирирічний період як у країнах, що ратифікували основні конвенції, так і в решті країн. Вона слугуватиме основою для оцінювання ефективності заходів, ужитих у попередньому періоді, та початком для планів дій щодо подальшої допомоги.

Ухваливши цю Декларацію, МОП прийняла виклик, поставлений перед нею міжнародною спільнотою. Вона встановила на глобальному рівні соціальний мінімум для реагування на реалії глобалізації й зараз може дивитися в наступне століття з новим оптимізмом.

Женева, червень 1998 року

► Декларація МОП основних принципів та прав у світі праці

Беручи до уваги, що при створенні МОП виходили з переконання, що соціальна справедливість має найбільшу значущість у забезпеченні умов загального та міцного миру;

беручи до уваги, що економічне зростання має найбільшу значущість, але не є достатнім для досягнення рівності, соціального прогресу та для викорінення бідності, що підтверджує потребу в зусиллях МОП, спрямованих на підтримку сильної соціальної політики, справедливості та демократичних інститутів;

беручи до уваги, що МОП повинна, як ніколи раніше, використовувати всі свої ресурси у сфері нормотворчої діяльності, технічної співпраці та увесь свій дослідницький потенціал в усіх сферах своєї компетенції, зокрема в таких, як зайнятість, професійна підготовка та умови праці, домагаючись таким способом у межах глобальної стратегії соціально-економічного розвитку того, щоб економічна політика та соціальна політика були компонентами, що підсилюють один одного, сприяють створенню умов для широкомасштабного та стійкого розвитку;

беручи до уваги, що МОП повинна звертати особливу увагу на проблеми, що постають перед особами, які мають особливі соціальні потреби, особливо перед безробітними та трудящими-мігрантами, та мобілізувати й підтримувати зусилля, що докладаються на міжнародному, регіональному та національному рівнях і спрямовані на вирішення їхніх проблем, та сприяти проведенню дійової політики щодо створення робочих місць;

беручи до уваги, що для зусиль зі збереження зв'язків між соціальним прогресом та економічним зростанням особливе значення та сенс має гарантія дотримання основних принципів і прав у світі праці, оскільки вона дає змогу зацікавленим особам відкрито та на рівних умовах вимагати свою справедливу частку в багатстві, накопиченню якого вони допомагали, а також надає їм можливість повністю реалізувати свій людський потенціал;

беручи до уваги, що МОП є міжнародною організацією, чий мандат, передбачений Статутом, а також установою, компетентною ухвалювати міжнародні трудові стандарти та вирішувати пов'язані з їхнім застосуванням питання, та що вона користується загальною підтримкою та визнанням у тому, що стосується сприяння дотриманню основних прав у світі праці, що є проявом її статутних принципів;

беручи до уваги, що в умовах економічної взаємозалежності настійно вимагається підтвердити незмінність основних принципів та прав, проголошених у Статуті Організації та сприяти їх універсальному дотриманню.

Міжнародна конференція праці:

1. Нагадує:
 - а) що вільно вступаючи до МОП, усі її члени підтримали принципи та права, закріплені в Статуті та Філадельфійській декларації, та взяли на себе зобов'язання добиватися реалізації всіх цілей Організації, використовуючи для цього всі наявні у їхньому розпорядженні засоби та з повним врахуванням притаманних їм особливостей;
 - б) що ці принципи та права втілилися та розвинулися у формі конкретних прав та обов'язків у Конвенціях, визнаних основними як у самій Організації, так і поза її межами.
2. Заявляє, що всі члени Організації, навіть ті з них, які не ратифікували вказані Конвенції, мають зобов'язання, що випливають вже із самого факту їхнього членства в Організації, дотримуватися, зміцнювати та реалізовувати добросовісно та відповідно до Статуту принципи, що стосуються основних прав, які є предметом цих Конвенцій, а саме:
 - а) свобода асоціації та реальне визнання права на ведення колективних переговорів;
 - б) скасування всіх форм примусової чи обов'язкової праці;
 - в) реальна заборона дитячої праці;
 - г) недопущення дискримінації у сфері праці та зайнятості;
 - г) безпечне та здорове робоче середовище.

3. Визнає зобов'язання Організації сприяти своїм членам у задоволенні їхніх потреб, встановлених та висловлених ними, для досягнення цих цілей, використовуючи повною мірою всі свої статутні, практичні та бюджетні ресурси та залучаючи зовнішні ресурси та підтримку, а також заохочуючи інші міжнародні організації, з якими МОП встановила стосунки відповідно до статті 12 її Статуту, до надання підтримки цим зусиллям:
 - а) надаючи технічну співпрацю та консультативні послуги для сприяння ратифікації та застосуванню основних Конвенцій;
 - б) сприяючи тим членам Організації, які поки що не можуть ратифікувати деякі чи всі із цих Конвенцій, в їхніх зусиллях добиватися дотримання, зміцнення та реалізації принципів, що стосуються основних прав, які є предметом цих Конвенцій;
 - в) та допомагаючи членам Організації у їхніх зусиллях, спрямованих на створення умов, сприятливих для економічного та соціального розвитку.
4. Постановляє, що для забезпечення повного виконання цієї Декларації буде застосовуватися механізм, що містить заходи, перераховані в нижченаведеному додатку, який вважається невіддільною частиною цієї Декларації.
5. Підкреслює, що трудові стандарти не повинні використовуватися для запровадження торговельних заходів протекціоністського характеру й ніщо в цій Декларації та в механізмі її реалізації не повинно слугувати підставою чи використовуватися для подібних цілей; крім того, ця Декларація та механізм її реалізації у жодному разі не ставлять під сумнів порівняльні переваги кожної з країн.

► Додаток (переглянутий)¹ Механізм реалізації Декларації

I. Загальна мета

1. Мета нижченаведеного механізму реалізації полягає в наданні підтримки зусиллям, які докладаються членами Організації й спрямовані на сприяння основним принципам та правам, проголошеним у Статуті МОП та Філадельфійській декларації та підтвердженим у цій Декларації.

2. Відповідно до цієї мети, яка має характер сприяння, цей механізм реалізації дасть змогу виявити сфери, у яких допомога Організації через її заходи з технічної співпраці може принести користь її членам та допоможе їм у застосуванні цих основних принципів та прав. Він не підмінює собою наявні контрольні механізми та ніяк не перешкоджає їхньому функціонуванню; відповідно конкретні ситуації, які підпадають під сферу дії цих контрольних механізмів, не будуть розглядатися чи переглядатися в межах цього механізму реалізації.

3. В основу наведених нижче двох аспектів цього механізму покладено наявні процедури: щорічні заходи з реалізації, що стосуються нератифікованих основних Конвенцій, спричинять лише деякі зміни в наявних методах застосування параграфа 5(е) статті 19 Статуту; і Глобальна доповідь про заходи, вжиті для сприяння реалізації основних принципів та прав у світі праці, яка слугуватиме інформаційним підґрунтям періодичного обговорення Конференцією потреб членів Організації, кроків, здійснених МОП, і результатів, досягнутих у сприянні реалізації основних принципів та прав у світі праці.

¹ Прим. ред. Оригінальний текст Механізму реалізації Декларації, встановлений Міжнародною конференцією праці в 1998 році, був замінений переглянутим текстом, ухваленим Міжнародною конференцією праці у 2010 році, який відтворено в Додатку.

II. Щорічні заходи реалізації щодо нератифікованих основних конвенцій

A. Мета та сфера охоплення

1. Мета полягає в тому, щоб надати можливість щорічно розглядати за допомогою спрощених процедур зусилля, що докладаються відповідно до Декларації членами Організації, які поки що не ратифікували всі основні Конвенції.

2. Ці заходи будуть охоплювати п'ять сфер основних принципів та прав, вказаних у цій Декларації.

Б. Методи реалізації

1. Заходи будуть ґрунтуватися на доповідях, що запитуються в членів Організації відповідно до параграфу 5 (е) статті 19 Статуту. Формуляри доповідей будуть підготовлені так, щоб отримати від урядів, які не ратифікували одну чи більше основних конвенцій, інформацію щодо всіх змін, які могли мати місце в їхньому законодавстві та практиці, беручи належним чином до уваги статтю 23 Статуту та встановлену практику.

2. Ці доповіді, після того, як їх підготує МБП, будуть розглядатися Адміністративною радою.

3. Зміни в наявних процедурах Адміністративної ради мають бути перевірені, щоб дати можливість членам Організації, не представленим в Адміністративній раді, у найзручніший спосіб вносити роз'яснення, які можуть виявитися необхідними чи корисними під час обговорення на Адміністративній раді, на додаток до інформації, що міститься у їхніх доповідях.

III. Глобальна доповідь про основні принципи та права у сфері праці

А. Мета та сфера охоплення

1. Мета Глобальної доповіді полягає в тому, щоб надати динамічну повну картину щодо п'яти категорій основних принципів та прав у світі праці, що склалася протягом попереднього періоду, та слугувати основою для оцінювання ефективності наданої Організацією підтримки, а також для визначення пріоритетів на наступний період, зокрема, у формі планування заходів із технічної співпраці, що мають на меті, зокрема, мобілізувати внутрішні та зовнішні ресурси, необхідні для їхнього виконання.

Б. Методи підготовки

1. Доповідь буде готуватися Генеральним директором на підставі офіційної інформації чи інформації, зібраної та перевіреної відповідно до встановлених процедур. Що стосується членів Організації, які не ратифікували основні Конвенції, то основою для неї будуть, зокрема, результати виконання вищезгаданих щорічних заходів щодо реалізації. Що стосується членів Організації, які ратифікували відповідні Конвенції, основою для цієї доповіді будуть, зокрема, доповіді, що розглядаються відповідно до статті 22 Статуту. У ній також надаватимуться посилання на досвід, набутий у процесі технічної співпраці та інших відповідних заходів МОП.

2. Ця доповідь подаватиметься Конференції для періодичного обговорення стратегічної мети основних принципів та прав у світі праці на основі механізмів, погоджених Адміністративною радою. Потім Конференція повинна буде на підставі цього обговорення зробити висновки щодо всіх наявних у МОП практичних засобів, зокрема пріоритетів та планів дій щодо технічної співпраці, які мають бути реалізовані в наступний період, і спрямовувати роботу Адміністративної ради та Бюро в процесі виконання ними їхніх обов'язків.

IV. При цьому розуміється, що:

Конференція в належний термін обговорить хід виконання цих заходів щодо реалізації у світлі набутого досвіду та дасть оцінку тому, якою мірою було досягнуто викладену в Частині I загальну мету.

